

3. Člen 23(1) Direktive 2010/13 je treba v primeru, da država članica ni izkoristila možnosti, da sprejme strožje pravilo, kot je določeno v tem členu, razlagati tako, da ne samo, da ne nasprotuje temu, da se „črne sekunde“, ki so umeščene med različne oglase znotraj televizijskega oglasnega bloka ali med ta blok in televizijski program, ki bloku sledi, vključijo v najdaljši dopustni obseg oglaševanja, ki je v tem členu določen na 20 % oglaševalskih vložkov v posamezni uri, temveč da se s tem členom taka vključitev tudi zahteva.

⁽¹⁾ UL C 292, 1.9.2014.

Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 17. februarja 2016 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Lietuvos Aukščiausiasis Teismas – Litva) – Air Baltic Corporation AS/Lietuvos Respublikos specialiąjų tyrimų tarnyba

(Zadeva C-429/14) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje — Zračni promet — Montrealska konvencija — Členi 19, 22 in 29 — Odgovornost letalskega prevoznika v primeru zamude pri mednarodnem prevozu potnikov — Pogodba o prevozu, sklenjena z delodajalcem potnikov — Škoda zaradi zamude — Škoda, nastala delodajalcu)

(2016/C 145/09)

Jezik postopka: litovščina

Predložitevno sodišče

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Air Baltic Corporation AS

Tožena stranka: Lietuvos Respublikos specialiąjų tyrimų tarnyba

Izrek

Konvencijo o poenotenju nekaterih pravil za mednarodni letalski prevoz, ki je bila sklenjena 28. maja 1999 v Montrealu in ki je bila v imenu Evropske skupnosti odobrena s Sklepom Sveta 2001/539/ES z dne 5. aprila 2001, in zlasti njene člene 19, 22 in 29 je treba razlagati tako, da je letalski prevoznik, ki je z delodajalcem oseb, ki so bile prepeljane kot potniki, kot je ta iz postopka v glavni stvari, sklenil pogodbo o mednarodnem prevozu, temu delodajalcu odgovoren za škodo, ki mu je nastala zaradi zamude letov, ki so se jih njegovi zaposleni udeležili v skladu s to pogodbo, in ki se nanaša na dodatne stroške, nastale navedenemu delodajalcu.

⁽¹⁾ UL C 421, 24.11.2014.

Sodba Sodišča (šesti senat) z dne 18. februarja 2016 – Zvezna republika Nemčija/Evropska komisija

(Zadeva C-446/14 P) ⁽¹⁾

(Pritožba — Državne pomoči — Storitve odstranjevanja živalskih trupel in klavničnih odpadkov — Ohranitev rezervnih zmogljivosti za primer izbruhov nalezljivih bolezni — Sklep o razglasitvi pomoči za nezdružljive z notranjim trgov — Storitve splošnega gospodarskega pomena — Očitna napaka pri presoji — Nadomestilo v zvezi z obveznostjo javne službe — Obveznost obrazložitve)

(2016/C 145/10)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Pritožnica: Zvezna republika Nemčija (zastopniki: T. Henze in J. Möller, agenta, T. Lübbig in M. Klasse, odvetnika)

Druga stranka v postopku: Evropska komisija (zastopnika: T. Maxian Rusche in C. Egerer, agenta)

Izrek

1. Pritožba se zavrne.
2. Zvezni republiki Nemčiji se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 409, 17.11.2014.

Sodba Sodišča (osmi senat) z dne 25. februarja 2016 – Evropska komisija/Kraljevina Španija
(Zadeva C-454/14) ⁽¹⁾

(Neizpolnitev obveznosti države — Okolje — Direktiva 1999/31/ES — Člen 14 — Odlaganje odpadkov — Neskladnost obstoječih odlagališč — Postopek zapiranja in upravljanja po zaprtju)
(2016/C 145/11)

Jezik postopka: španščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopniki: L. Pignataro-Nolin, E. Sanfrutos Cano in D. Loma-Osorio Lerena, agenti)

Tožena stranka: Kraljevina Španija (zastopnik: L. Banciella Rodríguez-Miñón, agent)

Izrek

1. Republika Španija s tem, da za nobeno od zadevnih odlagališč, in sicer v Ortuelli (Nizozemska), v Baskiji, v Zuriti in Juan Grandu (Kanarski otoki), ni sprejela ustreznih ukrepov za to, da bi upravljavec sprejel načrt prilagoditve odlagališča in da bi se zagotovila celotna izvršitev tega načrta v skladu z zahtevami iz Direktive Sveta 1999/31/ES z dne 26. aprila 1999 o odlaganju odpadkov na odlagališčih, z izjemo tistih, navedenih v točki 1 Priloge I k tej direktivi, in sicer v osmih letih po datumu, določenem v njenem členu 18(1), ni izpolnila obveznosti, ki jih ima za vsako od navedenih odlagališč na podlagi člena 14(c) te direktive.
2. Kraljevina Španija s tem, da za nobeno od odlagališč, in sicer Vélez Rubio (Almerija), Alcolea de Cinca (Huesca), Sariñena (Huesca), Tamarite de Litera (Huesca), Somontano – Barbastro (Huesca), Barranco de Sedases (Fraga, Huesca), Barranco Seco (Puntallana, La Palma), Jumilla (Murcia) in Legazpia (Guipuzkoa) in 19 odlagališč inertnih odpadkov (Sierra Valleja (Arcos de la Frontera, Cadiz), Carretera Pantano del Rumbalar (Baños de la Encina, Jaén), Barranco de la Cueva (Bélmez de la Moraleda, Jaén), Cerrajón (Castillo de Locubín, Jaén), Las Canteras (Jimena y Bedmar, Jaén), Hoya del Pino (Siles, Jaén), Bellavista (Finca El Coronel, Alcalá de Guadaira, Sevilla), El Patarín (Alcalá de Guadaira, Sevilla), Carretera de Arahal-Morón de la Frontera (Arahal, Sevilla), Carretera de Almadén de la Plata (Cazalla de la Sierra, Sevilla), El Chaparral (Écija, Sevilla), Carretera A-92, KM 57,5 (Morón de la Frontera, Sevilla), Carretera 3118 Fuente Leona – Cumbres mayores (Colina Barragona, Huelva), Llanos del Campo (Grazalema – Benamahoma, Cadiz) Andrada Baja (Alcalá de Guadaira, Sevilla), Las Zorreras (Aldeira, Granada), Carretera de los Villares (Andújar, Jaén) La Chacona (Cabra, Cordoba) in el Chaparral – La Sombrerera (Puerto Serrano, Cadiz)), ni sprejela potrebnih ukrepov za čimprejšnje zaprtje – v skladu s členom 7(g) in členom 13 Direktive 1993/31 – odlagališč, ki jim v skladu s členom 8 ni bilo izdano dovoljenje za nadaljnje obratovanje, ni izpolnila obveznosti, ki jih ima za vsako od navedenih odlagališč na podlagi člena 14(b) navedene direktive.